

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

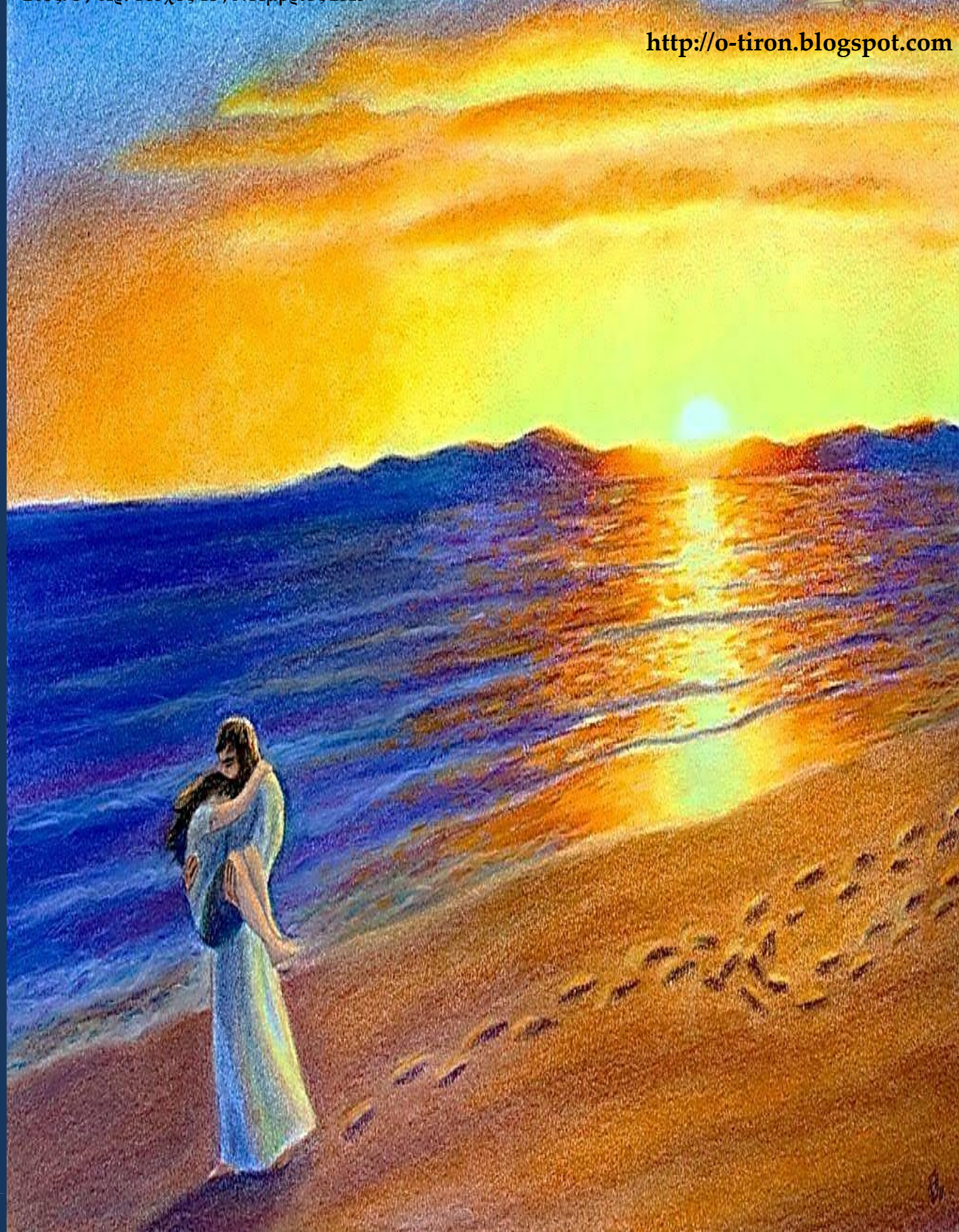
Μοναγρούλλι

Έτος 7ο , Αρ. Τεύχος 4ο , Νοέμβριος 2013

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Έτος 7^{ον} - Τεύχος 4^ο

Νοέμβριος 2013

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,

Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ιδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού. Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Να μη μας χωρίζει απ' τον Χριστό η αμαρτία	3
Άγιος Ανδρέας ο Πρωτόκλητος	4
Να ευχαριστείς κάθε μέρα και μ' όλη σου την καρδιά το Θεό	5
Η προφασιολογία και η μεταβίβαση των ευθυνών	6
Η μόνη δημιουργική δύναμη	7
Πώς να αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου όταν θυμώνει	8
Η δικαιολογία οφείλεται στον εγωισμό	9
Τι είναι φιλίας;	10
« Η Μικρά Είσοδος»	11

Τω αγαπήσαντί με Αγάπης Αντίδωρο

Το δόσιμο σε Σένα, αγάπη,
κι ο θάνατος για σένα ζωή,
γιατί πρωτοδόθηκες Αγάπη
κι απέθανες για μένα Ζωή.
Η πρόσκληση δείγμα αγάπης
κι απάντηση μετουσία ζωής,
το σμίξιμο ένωση αγάπης,
θάνατος του θανάτου απ' τη ζωή.
Σ' αγαπώ και πεθαίνω
και πεθαίνοντας ζω,
ζώντας δε πεθαμένος,
Ατελεύτητα ζω!

Αρχιμ. Αθανάσιου Κυρκώτη

Να μη μας χωρίζει απ' τον Χριστό η αμαρτία

Όταν αγαπάς τον Χριστό, παρόλες τις αδυναμίες και τη συναίσθηση που έχεις γι' αυτές έχεις τη βεβαιότητα ότι ξεπέρασες τον θάνατο, γιατί βρίσκεσαι στην κοινωνία της αγάπης του Χριστού.

Τον Χριστό να τον αισθανόμαστε σαν φίλο μας. Είναι φίλος μας. Το βεβαιώνει ο ίδιος, όταν λέει: «Εσείς είστε φίλοι μου ...;» (Ιω. 15,14).

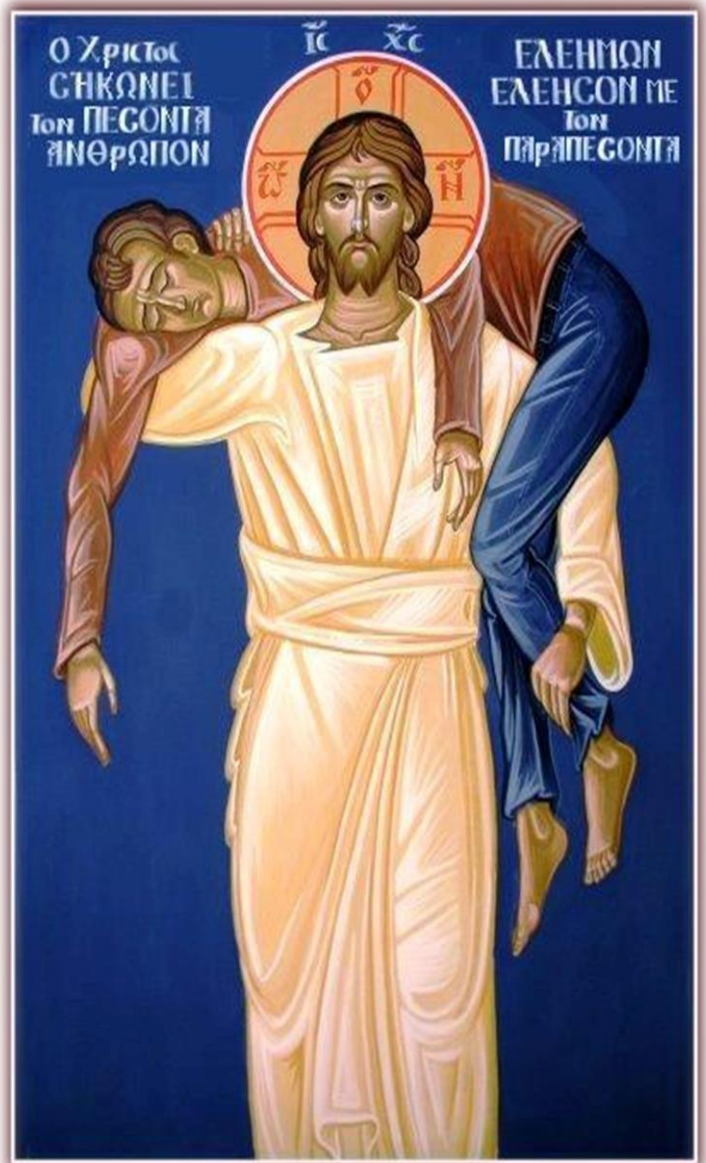
Σαν φίλο να τον ατενίζουμε και να τον πλησιάζουμε. Πέφτομε; Αμαρτάνομε; Με οικειότητα, με αγάπη κι εμπιστοσύνη να τρέχουμε κοντά του· όχι με φόβο ότι θα μας τιμωρήσει αλλά με θάρρος, που θα μας το δίδει η αίσθηση του φίλου.

Να του πούμε: «Κύριε, το έκανα, έπεσα, συγχώρεσέ με». Αλλά συγχρόνως να αισθανόμαστε ότι μας αγαπάει, ότι μας δέχεται τρυφερά, με αγάπη και μας συγχωρεί.

Να μη μας χωρίζει απ' τον Χριστό η αμαρτία.

Όταν πιστεύουμε ότι μας αγαπάει και τον αγαπάμε, δεν θα αισθανόμαστε ξένοι και χωρισμένοι απ' Αυτόν, ούτε όταν αμαρτάνουμε.

Έχουμε εξασφαλίσει την αγάπη Του κι όπως και να φερθούμε, ξέρομε ότι μας αγαπάει.

Γέροντας Πορφύριος

Άγιος Ανδρέας ο Πρωτόκλητος (30 Νοεμβρίου)

Βίος και απολυτίκιο του Αγίου Ανδρέα του Αποστόλου και Πρωτοκλήτου, του οποίου η Εκκλησία μας τιμά την μνήμη στις 30 Νοεμβρίου.

Ο Ανδρέας, ψαράς στο επάγγελμα και αδελφός του Αποστόλου Πέτρου, ήταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας. Επειδή κλήθηκε από τον Κύριο πρώτος στην ομάδα των μαθητών, ονομάστηκε πρωτόκλητος.

Η ιστορία της ζωής του Ανδρέα μέχρι την Σταύρωση, την Ανάσταση και την Ανάληψη, υπήρξε σχεδόν ίδια με εκείνη των άλλων μαθητών. Μετά το σχηματισμό της πρώτης Εκκλησίας, ο Ανδρέας κήρυξε στη Βιθυνία, Εύξεινο Πόντο, Θράκη, Μακεδονία και Ήπειρο. Τελικά, κατέληξε στην Αχαΐα.

Εκεί η διδασκαλία του καρποφόρησε και με τις προσευχές του θεράπευσε θαυματουργικά πολλούς ασθενείς. Έτσι, η χριστιανική αλήθεια είχε μεγάλες κατακτήσεις στο λαό της Πάτρας. Ακόμα και η Μαξιμίλλα, σύζυγος του ανθύπατου Αχαΐας Αιγεάτου, αφού τη θεράπευσε ο Απόστολος από τη βαριά αρρώστια που είχε, πίστεψε στο Χριστό.

Το γεγονός αυτό εκνεύρισε τον ανθύπατο και με την παρότρυνση ειδωολατρών ιερέων συνέλαβε τον Ανδρέα και τον σταύρωσε σε σχήμα Χ. Έτσι, ο Απόστολος Ανδρέας παρέστησε τον εαυτό του στο Θεό «δόκιμον εργάτην» (Β' προς Τιμόθεον, 2: 15). Δηλαδή δοκιμασμένο και τέλειο εργάτη του Ευαγγελίου.

Το λείψανό του έθαψε με ευλάβεια ο πρώτος επίσκοπος Πατρών Στρατοκλής.

Να ευχαριστείς κάθε μέρα και μ' όλη σου την καρδιά το Θεό

Να ευχαριστείς κάθε μέρα και μ' όλη σου την καρδιά το Θεό που σου έδωσε ζωή «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή» Του, μια λογική, ελεύθερη κι αθάνατη ζωή. Να ευχαριστείς ιδιαίτερα το Θεό που σε αποκατάστησε και σε οδηγεί πάλι στην αιώνια ζωή, μετά την πτώση και καταδίκη σου στον αιώνιο θάνατο. Κι αυτό το έκανε όχι με την παντοδυναμία Του, αλλά με το να παραδώσει σε θάνατο το Μονογενή Του υιό για τη σωτηρία μας. Να Τον ευχαριστείς ακόμα που καθημερινά χαρίζει ζωή σε σένα, αν και αμαρτάνεις αμέτρητες φορές με την ελεύθερη βούλησή σου και βαδίζεις από τη ζωή στο θάνατο. Κι αυτό το κάνει με το που θα πεις «Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιον σου» (Λουκ. ιε' 18). Να Τον ευχαριστείς που σε έκανε καλά από την αρρώστια σου, μ' όλο που εκτίθεσαι ασύνετα στους κινδύνους και τις αρρώστιες, που είναι προάγγελοι του θανάτου. Να Τον δοξολογείς που διορθώνει τα σφάλματά σου και δε σου στερεί την επίγεια ζωή, γιατί ξέρει πόσο την αγαπάς και γιατί δεν είσαι ακόμα έτοιμος για τη μέλλουσα, την αιώνια ζωή. Να Τον ευχαριστείς για όλα τα μέσα που σε στηρίζουν στη ζωή, για όλες τις χαρές μα και για τις θλίψεις της ζωής. Τα πάντα προέρχονται από Εκείνον, τον Πανεύσπλαχνο Πατέρα. Όλα πηγάζουν από την Πρωταρχική Πηγή της Ζωής, που μοιράζει και χαρίζει ζωή σε όλους.

Άνθρωπος ευγενικός και καλλιεργημένος λογαριάζεται εκείνος που σκορπάει γενναιόδωρα και αγαπητικό τα αγαθά και τα χαρίσματά του σε όλους, που χαίρεται όταν του δίνεται η ευκαιρία να κάνει το καλό και να ευχαριστεί τους άλλους, χωρίς να περιμένει καμιά ανταπόδοση. Άνθρωπος ευγενικός και καλλιεργημένος λογαριάζεται εκείνος που δεν είναι φαντασμένος, που δεν ξιπάζεται σε εκείνους που συχνάζουν κοντά του και ωφελούνται από τη γενναιοδωρία του, που δεν τους παραμελεί, που δεν τους υποτιμά στη σκέψη του, αλλά τους εκτιμά όπως την πρώτη φορά που τους συνάντησε ή και περισσότερο ακόμα. Τυχαίνει συχνά να κομπάζουμε και να υπερηφανευόμαστε μπροστά σε εκείνους που μας πλησιάζουν. Με το που τους συνηθίζουμε όμως νιώθουμε πως μας κουράζουν και τους περιφρονούμε, τους λογαριάζουμε για τίποτα. Πολύ συχνά τοποθετούμε κάποιον άνθρωπο στη συνείδησή μας πιο χαμηλά κι από ένα ζώο που αγαπάμε, ή κι από ένα αντικείμενο ακόμα.

Αγ. Ιωάννου της Κρονστάνδης

Η προφασιολογία και η μεταβίβαση των ευθυνών

Το πρώτο περιστατικό που συναντάμε στην Αγία Γραφή είναι η πτώση των πρωτόπλαστων, του Αδάμ και της Εύας. Μόλις γεύτηκαν την αμαρτία, δεν άντεξαν την τραγικότητα τους, θέλησαν να ξεφύγουν από τις ενοχές και να κρατήσουν το καλό πρόσωπο απέναντι στο Θεό.

Η ντροπή και η απώθηση των ευθυνών είναι πολύ έντονη και στον κάθε ένα από εμάς. Μπορούμε όμως να κρυφτούμε από το Θεό; Το τραγικότερο όλων είναι ότι δεν έχουμε καταλάβει την αγάπη του Δημιουργού. Προσπαθούμε να κρυφτούμε λες και ο Θεός είναι δικαστής, τιμωρός. Μα εν ήταν όλα αυτά θα έστελνε τον Υιό του να θυσιαστεί για εμάς;

Καταντήσαμε να έχουμε υπαλληλικές σχέσεις απέναντι στο Θεό. Καταφεύγουμε στο εξομολογητάρι και ως άλλος φαρισαίος δεν λέμε ποιοι ήμαστε και τι κάναμε αλλά μονίμως δικαιολογούμαστε και αυτό-αμνηστευόμαστε ρίχνοντας τις ευθύνες στους άλλους και κυρίως στο διάβολο που μας παρέσυρε.

Δεν έχουμε καταλάβει ποιοι και τι είμαστε. Δεν έχουμε γνωρίσει το Θεό ως πατέρα, ως αγάπη, ως τον μόνο φιλεύσπλαχνο. Ο Άγιος Κλήμης Αλεξανδρείας λέει: «Εάν θέλεις να γνωρίσεις το Θεό, φρόντισε πριν να γνωρίσεις τον εαυτό σου». Και για να γίνει αυτό χρειάζεται θέληση, μετάνοια και πίστη.

Είμαστε άνθρωποι με πάρα πολλά πάθη, ας δεχτούμε το Θεό όμως, γιατί Αυτός σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη το Χρυσόστομο είναι ο «μανικός εραστής των μετανοούντων». Ο αμαρτωλός είναι αγαπητός παρ' όλες τις αμαρτίες του και ο Κύριος δεν κρίνει τον άνθρωπο από τις αμαρτίες του, αλλά από τη μετάνοια του.

Η μετάνοια και η συγχώρηση του Θεού είναι αυτή που μας δίνει την ελπίδα για ένα καλύτερο εαυτό.

Η μόνη δημιουργική δύναμη

Σκόρπισε την αγάπη όπου κι αν πας: Πρώτα πρώτα στο σπίτι σου. Δώσε αγάπη στα παιδιά σου, στη γυναίκα ή στον άντρα σου... Μην αφήσεις κανέναν απ' όσους έρχονται σε σένα να φύγει, χωρίς να νιώθει καλύτερα και πιο ευτυχισμένος. Γίνε η ζωντανή έκφραση της καλοσύνης του Θεού, καλοσύνη στο πρόσωπό σου, καλοσύνη στα μάτια σου, καλοσύνη στο χαμόγελό σου, καλοσύνη στο ζεστό χαιρετισμό προς το συνάνθρωπο σου.

Ένας καθηγητής κολεγίου ζήτησε από τους μαθητές του της κοινωνιολογίας να πάνε στις φτωχογειτονιές της Βαλτικής και να εξετάσουν το ιστορικό 200 νεαρών αγοριών. Τους ζήτησε, επίσης, να κάνουν μια γραπτή εκτίμηση σχετικά με το μέλλον του καθενός από τ' αγόρια αυτά. Σ' όλες τις περιπτώσεις οι φοιτήτριες έγραφαν: «Δεν έχει καμία πιθανότητα εξέλιξης».

Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα, ένας άλλος καθηγητής κοινωνιολογίας έτυχε να ανακαλύψει αυτήν την παλαιότερη έρευνα. Ζήτησε από τους μαθητές του να τη συνεχίσουν και να ψάξουν να βρουν ποιά εξέλιξη είχαν αυτά τα παιδιά. Με εξαίρεση είκοσι που είτε είχαν ξενιτευτεί είτε είχαν πεθάνει, από τους υπόλοιπους 180, σύμφωνα με ότι ανακάλυψαν οι φοιτητές, οι 176 ήταν επιτυχημένοι δικηγόροι, γιατροί κι επιχειρηματίες, με βαθμό επιτυχίας μάλιστα πολύ πάνω από το μέσο.

Έκπληκτος, ο καθηγητής αποφάσισε να συνεχίσει την έρευνα σε μεγαλύτερο βάθος. Ευτυχώς όλοι αυτοί που αφορούσε η έρευνα ζούσαν στην ίδια περιοχή και μπόρεσε να μιλήσει με τον καθένα ξεχωριστά και να τον ρωτήσει, «Που αποδίδεις την επιτυχία σου;» σε κάθε περίπτωση, η απάντηση ήταν επενδυμένη με συναίσθημα. «Σε μια δασκάλα μου».

Η δασκάλα ζούσε ακόμα, έτσι ο καθηγητής πήγε και τη βρήκε. Ρώτησε την ηλικιωμένη, αλλά με καθαρή σκέψη γυναίκα, ποια ήταν η μαγική συνταγή που χρησιμοποίησε για να ανασύρει αυτά τα παιδιά από τα χαμόσπιτα και να τα εκτοξεύσει στα ύψη που είχαν φτάσει.

Στα μάτια της δασκάλας φάνηκε μια λάμψη, αχνά ένα χαμόγελο.

«Είναι πολύ απλό», είπε. «Τα αγάπησα αυτά τα παιδιά».

Eric Butterworth (από το βιβλίο Βάλσαμο για την ψυχή, σελ. 19-20)

Πώς να αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου όταν θυμώνει

Μη λες ότι αυτά και αυτά έπαθα, ότι το και το μου είπαν, γιατί εσύ είσαι που ελέγχεις τα πάντα. Ακριβώς όπως μπορείς να σβήσεις και να ανάψεις μια σπίθα, έτσι και το θυμό μπορείς μέσα σου να τον ξανάψεις ή να τον συγκρατήσεις. Όταν δεις εκείνον που σε στενοχωρεί ή όταν έρθουν στο νου σου όσα σου είπε ή σου έκανε και σε στενοχώρησε, να τα ξεχάσεις όλα αυτά. Κι αν τα θυμηθείς, να τα ρίχνεις στον πειρασμό.

Αντίθετα, ψάξε και βρες κάτι καλό που μπορεί να είπε ή να έκανε κάποτε. Και αν έχεις αυτά στο μυαλό σου, γρήγορα θα νικήσεις την εχθρότητα. Και αν πρόκειται να του πεις το σφάλμα του και να κάνεις συζήτηση μαζί του, πρώτα βγάλε από μέσα σου το πάθος και σβήσε το θυμό σου, και τότε να του ζητήσεις ευθύνες και να τον ελέγξεις για τις πράξεις του. Και έτσι θα μπορέσεις εύκολα να είσαι σε θέση υπεροχής. Γιατί, όταν είμαστε θυμωμένοι, δεν μπορούμε ούτε να πούμε, ούτε να ακούσουμε τίποτα σωστό.

Αν όμως απαλλαγούμε από το πάθος, τότε ούτε θα μας ξεφύγει κάποια σκληρή κουβέντα, ούτε και θα μας φανεί σκληρό κάτι που είπαν οι άλλοι. Γιατί συνήθως δεν μας εξαγριώνουν τα ίδια τα λόγια που θα μας πουν αλλά η εχθρική διάθεση που έχουμε. Πολλές φορές, αν τα ίδια περιπαιχτικά λόγια τα ακούσουμε από φίλους που αστειεύονται ή από μικρά παιδιά, δεν θα νιώσουμε

δυσανεμία, ούτε θα θυμώσουμε, αλλά θα γελάσουμε και θα τα πάρουμε για αστεία. Γιατί δεν τα ακούσαμε με κακή διάθεση, ούτε με την ψυχή μας προκατειλημμένη από το θυμό.

Επομένως και με αυτούς που έχεις πρόβλημα, αν σβήσεις το θυμό και διώξεις την εχθρότητα, τίποτα από όσα λέγονται δεν θα μπορέσει να σε στενοχωρήσει.

Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου

(Εις Δαβίδ και Σαούλ, Ομιλία Γ, επιλογή και μετάφραση Ελένη Κονδύλη)

Η δικαιολογία οφείλεται στον εγωισμό

Γέροντα, όταν δεν δικαιολογώ τους άλλους για μια πράξη τους, αυτό σημαίνει ότι έχω σκληρή καρδιά;

-Δεν δικαιολογείς τους άλλους και δικαιολογείς τον εαυτό σου; Μεθαύριο και ο Χριστός δεν θα σε δικαιολογήσει. Μπορεί σε μια στιγμή η καρδιά του ανθρώπου να γίνει σκληρή σαν πέτρα, αν φερθεί με κακία, και σε μια στιγμή να γίνει πολύ τρυφερή, αν φερθεί με αγάπη. Να αποκτήσεις μητρική καρδιά. Βλέπεις, η μάνα όλα τα συγχωρεί και καμιά φορά κάνει πως δεν βλέπει. Όποιος κάνει σωστή πνευματική εργασία, για όλους βρίσκει ελαφρυντικά, όλους τους δικαιολογεί, ενώ τον εαυτό του ποτέ δεν τον δικαιολογεί, ακόμη και όταν έχει δίκαιο.

-Γέροντα, πού οφείλεται η δικαιολογία;

-Στον εγωισμό. Η δικαιολογία είναι πτώση και διώχνει την Χάρη του Θεού. Πρέπει όχι μόνο να μη δικαιολογείται κανείς, αλλά και να αγαπήσει την αδικία που γίνεται εις βάρος του. Αυτή η δικαιολογία μας έβγαλε από τον Παράδεισο.

Έτσι δεν το έπαθε ο Αδάμ;

Όταν τον ρώτησε ο Θεός:

«μήπως έφαγες από το δένδρο που σου είπα να μη φας;», εκείνος δεν είπε:

«ήμαρτον, Θεέ μου, ναι, έσφαλα»,

αλλά

δικαιολογήθηκε. «Η

γυναίκα που μου έδωσες,

είπε, αυτή μου έδωσε και

έφαγα». Σαν να έλεγε:

«Εσύ φταις που έπλασες

την Εύα!»! Μήπως ήταν

υποχρεωμένος ο Αδάμ σ'

αυτό το θέμα να ακούσει την Εύα;

Ρωτάει ο Θεός και την Εύα κι εκείνη

απαντάει: «Το φίδι με απάτησε». Αν έλεγε ο Αδάμ: «ήμαρτον, Θεέ μου, έσφαλα»

και αν έλεγε και η Εύα: «εγώ έσφαλα», όλα θα τακτοποιούνταν. Αλλά αμέσως

δικαιολογία-δικαιολογία.

Γ. Παϊσίου Αγιορείτου,
«Πνευματικός αγώνας. Λόγοι», τ Γ', εκδ. Ι. Ησυχ, Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος,
Σουρωτή, Θεσ/νίκης

Τι είναι φιλία;

Φιλία είναι αγάπη υγιούς ψυχής προς ψυχή επίσης υγιή. Η φιλία ως απόρροια υγιούς ψυχής είναι ιερή, αγνή, ακέραιη, πιστή, σταθερή, ειλικρινής, θαρραλέα, αληθινή, αιώνια. Η φιλία είναι αρετή, γιατί θεμελιώνεται στο ήθος και την καλή διαγωγή της ψυχής.

Η φιλία σαν αρετή, έλκεται από το όμοιο και αναπαύεται με τις συγγενείς αρετές. Είναι σύνδεσμος δύο όμοιων ψυχών. Είναι πάθος συνετής ψυχής και συνδέει τους φίλους με σφοδρή αγάπη. Συνδέει δε με πόθο τους ανθρώπους που έχουν από τη φύση τους την τάση να διασπώνται.

Η φιλία υπομένει τα πάντα, συμπάσχουσα και συμπαραστεκόμενη.

Ο Αριστοτέλης έχει πει: "Φιλία είναι μία ψυχή που κατοικεί σε δύο σώματα". Η φιλία είναι πιο δυνατή από τη συγγενική αγάπη, διότι η μεν συγγενική αγάπη είναι έργο ανάγκης, η φιλία όμως βασίζεται στη θέληση. Η φιλία υπαγορεύει ευλάβεια προς τα ιερά των φίλων, αγνότητα στη συμπεριφορά, ακεραιότητα στα ήθη, πίστη στον χαρακτήρα, σταθερότητα στις αποφάσεις, ειλικρίνεια στους λόγους, θάρρος στο να ειπωθούν τα ορθά και ωφέλιμα και στο να λέγεται η αλήθεια.

Η φιλία είναι το στήριγμα για την ευτυχία δύο αγαθών ανθρώπων, γιατί μόνο μεταξύ αγαθών ανθρώπων μπορεί να αναπτυχθεί η αληθινή φιλία. Ο Πλάτων λέει: "Φιλία είναι η ομόνοια υπέρ των καλών και των δικαίων. Η θέληση για κοινό τρόπο ζωής, ίδιος τρόπος σκέψης και πράξης, ζωή με αρμονία και καλή διάθεση ώστε να υπάρχει ομόνοια, συνοδοιπορία τόσο στα ευχάριστα, όσο και στα δυσάρεστα". Τρία είναι τα είδη της φιλίας: αυτή που βασίζεται στην αρετή, αυτή που θεμελιώνεται στο συμφέρον και αυτή που υπάρχει από συνήθεια. Άριστη όμως είναι η χάριν της αρετής φιλία, γιατί τη στερεώνει η αρετή της αγάπης."

“Το Γνώθι Σ’αυτόν” - Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ « Η ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ »

+Διονυσίου, Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης, «Η Θεία Λειτουργία», εκδ. Αποστ. Διακονίας

Όταν ψάλλεται το τρίτο Αντίφωνο, τότε γίνεται και η Μικρά Είσοδος. Η Μικρά Είσοδος, σε αντίθεση προς τη Μεγάλη, που γίνεται παρακάτω στη Θεία Λειτουργία, είναι η επίσημη μεταφορά του Ευαγγελίου από το Σκευοφυλάκιο, στην αγία Τράπεζα. Στην αρχαία εποχή το Ευαγγέλιο φυλαγόταν στο Σκευοφυλάκιο, που ήταν έξω στην είσοδο του ναού. Τώρα λοιπόν που πλησιάζει η ώρα για να αναγνωσθεί, μεταφέρεται το Ευαγγέλιο, αν και δεν φυλάγεται πια στο Σκευοφυλάκιο, αλλά μένει πάντα επάνω στην αγία Τράπεζα.

Είναι χαρακτηριστικό κάτι που λέει εδώ, σχετικά με την είσοδο του Ευαγγελίου ο Νικόλαος ο Καβάσιλας· «γίνεται μεν έκαστον της χρείας ένεκα της ενισταμένης, σημαίνει δε καίτι των τον Χριστού έργων ή πράξεων ή παθών»· δηλαδή στην ιερουργία γίνεται το κάθε τι για να εξυπηρετηθεί κάθε

φορά κάποια παρούσα ανάγκη, αλλά σημαίνει και κάτι από τα έργα ή τις πράξεις ή τα πάθη του Ιησού Χριστού. Το Ευαγγέλιο είναι ο Χριστός και, καθώς μπαίνει υψωμένο στα χέρια του λειτουργού ιερέα, δείχνει τη φανέρωση του Ιησού Χριστού στον κόσμο, καθώς με αυτά τα λόγια εξηγεί το πράγμα ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής· «τελούμενης της αγίας συνάξεως, η μεν πρώτη είσοδος γενικώς μεν δηλοί την πρώτην του Θεού ημών παρουσίαν».

Ύστερα ο ιερέας υψώνει το άγιο Ευαγγέλιο και λέει με δυνατή φωνή· «Σοφία! Ορθοί!». Το «σοφία» λέγεται για το Ευαγγέλιο· το Ευαγγέλιο, είναι ο Ιησούς Χριστός, η αληθινή σοφία, η «άνωθεν κατερχόμενη». Και το «ορθοί» λέγεται για τους πιστούς, για να σηκωθούν ορθοί όχι μόνο να δείξουν εξωτερική

ευλάβεια, αλλά και να υψώσουν την διάνοια και την καρδιά τους και να προσέξουν τι γίνεται τώρα· ότι ο Ιησούς Χριστός μαζί με τους αγγέλους ήρθαν στη σύναξη και μπαίνουν στο ιερό Βήμα, για να γίνει η Θεία Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
					1 † Κοσμά και Δαμιανού τῶν Ἀναργύρων Δαβὶδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, Ελένης	2 † Ἀκινδύνου, Πηγάσιου, Ελπιδοφόρου μαρτύρων
3 † Ε' ΛΟΥΚΑ Ἀνακ. Λεωφάνων Ἁγίου Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος, Ἀκνυμῆς μάρτυρος	4 Ἰωαννικίου Μεγάλου, Νικάνδρου ἐπ. Μύρων, Προφυρίου μάρτ.	5 Γαλακτίανος καὶ Επιστήμης μαρτύρων, Λίνου ἐπ. Ρώμης	6 Δημητρίου Χύτριν Κύπρου, Παύλου Κ/Πόλεως, Παύλου διὰ Χριστὸν Σαλῶ	7 Ἰέρωνος καὶ τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων Λαζάρου Γαλιλαίου, Θεσσαλονίκης μάρτ.	8 † Συναξίς Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ κ' Γαβριήλ κ' πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων	9 † Νεκταρίου Πενταπόλεως, Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου μαρτύρων
10 † Η' ΛΟΥΚΑ Ὀλυμπία, Ροδιανός, Εράστου, Σωσιπάτρου καὶ Κουάρτου Ἀποστ. Ἀρσενίου Καππαδόκου	11 † Μηνᾶ Μεγαλομάρτ., Βίκτωρος κ' Βικεντίου μαρτύρων	12 † Ἰωάννου τοῦ Ελεήμονος πατρ. Μαρτίνου, Νεῖλου ὁσίου	13 † Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κ/Πόλεως Χρυσοστόμου	14 † Φιλίππου Ἀποστόλου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἀρχιεπ. Θεσσ/νίκης	15 Γουρίου, Σαμιανᾶ, Ἀββίου μαρτύρων κ' ὁμολογητῶν (ἀρχὴ νηστείας)	16 † Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου
17 † Θ' ΛΟΥΚΑ Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Γενναδίου κ' Μαξίμου Κ/Πόλεως	18 Πλάτωνος Μεγαλομάρτυρος, Ρωμανοῦ μάρτυρος	19 Ὁβιδίου προφήτου, Ἡλιοδόρου, Ἀνθίμου τῶν μαρτύρων	20 Γρηγορίου Δεκαπολ., Σωζόμενου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατείᾳ Καρπασίας	21 † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	22 Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχιπύου, Ὀνησίμου Ἀποστόλων, Κιλικίας μάρτυρος	23 Ἀμφιλοχίου ἐπ. Ἰκονίου, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγατίνων, Ἐλενου
24 † Π' ΛΟΥΚΑ Κλήμεντος Ρώμης, Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Ερμογένους ἐπισκ. Ἀκραγατίνων	25 † Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου, Μερκουρίου Μεγ.	26 † Στυλιανῶν τοῦ Παφλαγονός, Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε	27 † Ἰακώβου τοῦ Πέρσου Μεγαλ., Πινουφρίου, Ναθαναὴλ τῶν ὁσίων	28 Στεφάνου τοῦ νέου ὁμολ., Εἰρηάρχου μάρτ., Τιμοθέου ἐπισκόπου	29 Παραμῶν μάρτυρος, Φιλουμένου μάρτυρος, Φιλουμένου ἱερομ. τοῦ νέου Κυρίου	30 † Ἀνδρέου Ἀποστ. τοῦ Προτοκλήτου, Φρουμεντίου ἐπ. Ἰνδίας

Υπενθυμίζουμε ὅτι ἀπὸ τὴν 15^{ην} Νοεμβρίου ἀρχίζει ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων, ἡ ὁποία διαρκεῖ μέχρι καὶ τὴν 24^{ην} Δεκεμβρίου. Κατὰ τὴ νηστεία αὕτη ΔΕΝ τρώμε λάδι Τετάρτη καὶ Παρασκευή. Κατάλυση ἰχθύος γίνεται ἀπὸ τὴν εορτὴ τῶν Εἰδοσίων τῆς Θεοτόκου (21/11) μέχρι καὶ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος (12/12).

Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·
τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣ. Α', Ε' 18

Μὴ ξεχνᾷς ποτέ,
νά λές καθημερινά, στὸν Θεό,
τὸ εὐχαριστῶ σου.
Ὁ Θεὸς περιμένει
νά τοῦ λές εὐχαριστῶ,
καὶ ὅταν ἀκόμη
εἶχες μέρα δύσκολη.
Μὲ τὴν εὐχαριστία ἐλκύεις
τὴν βοήθεια, τὸ ἔλεος
καὶ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης Του
πρὸς τὸ μέρος σου.

